

בש"פ 3162/20 - יובל כאהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3162/20

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

העורר: יובל כאהן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982

תאריך הישיבה: ג' בסיון התש"ף (26.05.20)

בשם העורר: עו"ד סיוון רוטו; עו"ד אורי קורב

בשם המשיבה: עו"ד עדי שגב

החלטה

לפניי בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"), המתייחסת לחומרי חקירה דיגיטליים, אשר לטענת באי כוח העוררנפל פגם בדרך העברתם אליהם על ידי המשיבה.

הבקשה כוללת שלושה עניינים, ואתייחס לכל אחד מהם בנפרד:

1. ראשית, לפי הנטען קיימים כ-60 דיסקים אשר הועברו בשלב זה או אחר לידי באי

עמוד 1

כוח העורר. לטענתם, הדיסקים נמסרו לידם באי סדר, ללא מספור רץ, ובאופן שאינו מאפשר מעקב אחריהם. לכן ביקשו באי כוח העורר כי המשיבה תמספר את מכלול הדיסקים הקיימים בחומר החקירה, ותכין רשימה המפרטת את תוכנם.

לאחר ששמעתי את באי כוח הצדדים, הגעתי למסקנה כי, מבלי לטעת מסמרות בשאלה האם נפל פגם בדרך בה הועברו חומרי החקירה עד כה, ולמען הסדר הטוב, יש להורות למשיבה להעביר לידי באי כוח העורר בתוך 10 ימים את כל הדיסקים הקיימים בחומר החקירה, כשהם ממוספרים בסדר רץ ובצדם טבלה המתארת בתמצית(ברמת הכותרת) את המידע המצוי בכל דיסק.

2. שנית, נטען כי החומרים שכלולים בקלסרים הממוספרים 10 עד 13, אשר לשיטת המשיבה אינם בגדר חומר חקירה, והועברו לידי ההגנה מאחר שנאספו במסגרת תיק החקירה, אינם מסומנים כראוי, במובן זה שלא הוכנה לגביהם רשימה העומדת בדרישות סעיף 74 לחסד"פ.

עיינתי ברשימה אשר נמסרה לידי באי כוח העורר ביחס לארבעת קלסרים האמורים (נספח י"א לערר). אכן מדובר ברשימה כללית מאוד, ואולם בשים לב לכך שלשיטת המשיבה אין מדובר בחומר חקירה רלוונטי, לא השתכנעתי כי הדרך בה נמסר מידע זה יוצרת קושי של ממש מבחינת באי כוח העורר. לפיכך, לא ראיתי מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא בעניין זה.

3. שלישית, נטען כי החומר הדיגיטלי שמצוי בארבעת המכשירים הסלולאריים שנתפסו על ידי המשטרה, לא הועבר לידי באי כוח העורר באופן המאפשר להם לבצע בו חיפושים. בנוסף, לטענת העורר על פי הפסיקה חלה חובה על המדינה להעביר לידי ההגנה מיפוי וסיווג של החומר הכלול במכשירים הללו – דבר שלא נעשה בענייננו.

ככל שמדובר במידע המצוי במכשיר הסלולארי של נאשם 2 בתיק, הרי שהמשיבה מאשרת כי החומר שהועבר עד כה איננו מאפשר ביצוע חיפוש דיגיטלי, והודיעה כי בדעתה להעביר להגנה בהקדם מיפוי וסיווג של החומר הכלול במכשיר סלולארי זה, ככל שהדבר יהיה אפשרי מבחינה טכנולוגית על פי בדיקת המומחה מטעמה. באשר לחומר שנמצא ביתר המכשירים הסלולאריים, הצהירה המשיבה כי המידע שהועבר לבאי כוח העורר מאפשר ביצוע חיפוש דיגיטלי, בהיותו כל המדיה הדיגיטלית הכלולה בשלושת מכשירים הסלולאריים האמורים.

לאור הצהרות אלה של המשיבה, לא ראיתי בשלב זה מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא בעניין זה. המשיבה תעביר את מיפוי וסיווג המידע המצוי על המכשיר הסלולארי של נאשם 2 בתיק בתוך 14 יום. ככל שיתברר כי המשיבה איננה יכולה להעביר מיפוי וסיווג ביחס למכשיר הסלולארי של הנאשם 2 או כי בניגוד להצהרת המשיבה אין אפשרות לבצע חיפוש דיגיטלי בחומר שהועבר להגנה ביחס לשלושת המכשירים הסלולאריים האחרים, יהיה העורר רשאי להגיש בקשה מתאימה לבית המשפט קמא.

4. אציין באופן כללי, כי באותם מקרים בהם המדינה מוצאת לנכון להעביר לרשות ההגנה את המידע הדיגיטלי המצוי ברשותה במלואו, באופן המאפשר ביצוע חיפוש דיגיטלי, אין טעם של ממש להטיל על המדינה את החובה לבצע מיפוי וסיווג ראשוני של החומר האמור. הדרישה לביצוע איפיון ראשוני של המידע הדיגיטלי, כפי שנזכרה בפסק

הדין המנחה בעניין בש"פ 6071/17 מדינת ישראל נ' פישר, פסקה 30 (27.8.2017), נועדה להתמודד עם הקושי בו מצויה ההגנה כאשר מכלול המידע הדיגיטלי אינו נמסר לידיה, ועליה להגדיר בקשות חיפוש בו, אשר אמורות להתבצע על ידי המדינה. לעומת זאת כאשר הועבר להגנה המידע הדיגיטלי המצוי בידי המדינה בשלמותו, חזקה על מומחי ההגנה שידעו לבצע את החיפוש הדיגיטלי בכוחות עצמם, ואין כל צורך בביצוע איפיון ראשוני של החומר האמור על ידי המדינה.

5. באי כוח הצדדים מתבקשים לעשות מאמץ על מנת לפתור ברוח טובה את המחלוקות הקיימות ביניהם, על מנת לאפשר את התקדמות המשפט בהקדם האפשרי.

6. אשר על כן, הערר מתקבל באופן חלקי, כאמור בפסקאות 1 ו-3 לעיל.

ניתנה היום, ג' בסיון התש"ף (26.05.2020).

שׁוֹפֵט
